

Φεῦ ! τῆς ψυχῆς τὸ σκάφος
ἐκεῖ καλύπτει κύμα,
ὁ μαυρισμένος τάφος,
τ' ἀρχαγιασμένο μνήμα !

Κάθ' ε κλαρὶ ποῦ θάλλει
ἐκεῖ δροσιὰ θὰ πέρνη
ἀπὸ νεκρῶ κεφάλι
ποῦ μεσ' τὸ μνήμα γέρνει !

Κάθ' ε κλαδὶ ἀνθισμένο
τὸ γέλοιο σου ὀφείλει
σὲ γέλοιο ποῦν κρυμμένο
σὲ μαρμαμένο χεῖλη !

ὦ κόσμε, πῶς πλανᾶσαι
θυγρὲ τί σ' ἀναμένει !
ἐδῶ δὲν συλλογᾶσαι
πῶς μαῦρο μνήμα χάνει !

ὦ κόσμε, κόσμε στάσου
μὴ προχωρεῖς τὸ βῆμα
τὴν θέσιν σου στοχάσθου
καὶ βλέπε πρός τὸ μνήμα !

Σήμερον ζῆς καὶ εἶσαι
μὰ αἶριον ποιὸς ξεύρει
ἂν εἰς τὸν τάφο κείται
ἂν εἰς τὸ μνήμα σ' εὖρει !

Τέτιξ.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΝΟΙΣ

Ἡ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρασ-
σός» ἀναγνωσθεῖσα τὸν παρελθόντα Νοέμβριον πραγ-
ματεία τοῦ διαπρεποῦς τὸν παρ' ἡμῖν λογίων κ. Ἰ-
ωακείμ Βαλαζάνη ἐκδοθεῖσα καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλα-
δίῳ ἀπεστάλη καὶ ἡμῖν εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ γράφαντος.
Τοῦ ἐθνικωτάτου καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κοινωφελοῦς
τούτου ἀναγνώσματος ἀποσπῶντες μεταφέρομεν εἰς
τάς στήλας ἡμῶν τὸν λίαν ἐκφραστικὸν αὐτοῦ ἐπίλο-
γον, λυπούμενοι διότι τὸ στενὸν τοῦ χώρου δὲν ἐπι-
τρέπει ἡμῖν νὰ δημοσιεύσωμεν ἀκεραίαν τὴν πραγμα-
τείαν τοῦ κ. Βαλαζάνη.

Λοιπὸν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐμάθομεν ὅτι
ὑπάρχει καὶ μεμακρυσμένη τις γωνία γῆς,
εἰς τὸ διηγεκὲς κατοικουμένη ὑπ' ἄγνων
Ἑλλήνων, ὡς ὑμεῖς, ὅτι ἡ μεγάλη αὕτη
ὁμὰς ὑπέστη καὶ ἔτι ὑφίσταται τοῦ ξένου
κατακτητοῦ τὸν ζυγόν, ὅτι διὰ πικρῶν
καὶ ὑπερανθρώπων προσπαθειῶν διατήρη-
σεν ὡς πιστὴ Ἑστιάς τὸν σπινθῆρα τοῦ
ἐθνισμοῦ ἀλώδητον μέχρι τῆς σήμερον.

Ὡσαύτως ὁμως ἐπέισθημεν ἐπαρκῶς ὅτι
τοῦ λοιποῦ, ἵνα ἐν καιρῷ χρησιμοποιηθῇ
δεόντως ὁ σπινθῆρ οὗτος, ἀπαιτεῖται ἀ-
ρωγὴ τις ἐν τε ὕθην, συναψὶς δεσμῶν
ἐθνικῶν, καὶ μάλιστα λίαν κατεπιγούσα,
διότι οἱ περὶ ἡμᾶς ἐχθροὶ—καὶ δὲν εἶναι
ὀλίγοι—ἀτυχῶς δὲν καθεύδουσιν, ἀλλὰ
καρκαδοκοῦσι μετ' ἀγρόπνου τοῦ ὄμματος
τὸν κατάλληλον χρόνον ἵνα ἐπιπέσωσι καὶ
σφετερισθῶσι τὰ ἀπ' αἰῶνων κεκτημένα
δικαιώματα τῆς μητροπόλεως τοῦ ὅλου
Ἑλληνισμοῦ. Ἄν ἡ φωνή μου ἡδύνατο
νὰ ἀκουσθῇ μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων στρω-
μάτων τῆς Κοινωνίας ἡμῶν, θὰ ἐφώνουν
δι' ὅλης τῆς ἰσχύος τῶν πνευμένων μου:
Φύλακες τοῦ ἔθνους, γρηγο-
ρεῖτε ! Ἐνόςφ εἶναι καιρὸς καὶ δὲν ἔθε-
σαν ἀκόμη ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἐπὶ
τοῦ ἐλληνικωτάτου ἐκείνου ἐδάφους οἱ με-
γάλοι τῆς γῆς, ὀφείλομεν πάντες νὰ
ἀνανήψωμεν καὶ νὰ ἐργασθῶμεν ἐθνικῶς
καὶ εἰλικρινῶς, ὥστε ὅταν, σὺν Θεῷ, ση-
μάνῃ καὶ διὰ τοὺς ἀτυχεῖς ἐκείνους ἀδελ-
φοὺς ἡμῶν εὐοίωνας ἢ ἀπὸ τοσούτων αἰ-
ῶνων μετὰ παλμῶν καρδίας προσδοκώμε-
νη ὥρα, νὰ μὴ ἀκούσωμεν τὸ ἀπελπιστι-
κὸν Εἶναι πλέον ἀργά ! καὶ νὰ
μὴ πάθωμεν ὅτι ἀτυχῶς, ἴσως ἀνεπι-
στρεπτί, ἐπάθομεν ἐν ἐλληνικωτάταις
χώραις, διότι οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι καὶ
τὰ διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν σκεπτόμενα
ἔθνη δὲν μετάνοιουν, ἀλλὰ προνοοῦ-
σιν !

Η ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ

Μία ἐκ τῶν μᾶλλον περιέργων ἐφημε-
ρίδων τῆς Εὐρώπης—καὶ ἴσως τοῦ κόσμου
—δημοσιεύεται ἐν Βιέννῃ. Ἰδιοκτῆτης
αὐτῆς τυγχάνει ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκί-
σκος Ἰωσήφ τῆς Αὐστρίας, ὅστις ἐκδίδει
αὐτὴν πρὸς ὄφελος ἑαυτοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ
κοινοῦ· οἱ λόγοι δὲ δι' οὗς πράττει τοῦτο
εἶναι αὐτὸ τοῦτο θαυμάσιοι. Τὰ συμφέ-
ροντα τοῦ κράτους ἀπασχολοῦσι τὸ πλεῖ-

στον του χρόνου του, και ως εκ τούτου ελάχιστα εύκαιρεῖ ὅπως ἀναγινώσκη τὰς ἡμερησίας τῆς Βιέννης ἐφημερίδας. Παρεκτός δὲ τούτου καὶ ἐὰν ἡνικαίρει, τὰ περιεχόμενα τῶν ἐφημερίδων τούτων δὲν θὰ ικανοποιούν τὰς θελήσεις του, διότι μία τῶν πρωτίστων του ἐπιθυμιῶν εἶνε ὅτι, θέλει νὰ γνωρίζῃ οὐχὶ μόνον τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ πᾶν ὅ,τι λέγεται ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ περὶ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως. Ὅπως ικανοποιῇ δὲ τὴν ζήτησιν του ταύτην θὰ τῷ ἐπιβόλλετο ἡ ἀνάγκη νὰ φυλλομετρήσῃ ἐκτοντάδας ἐφημερίδων καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ τότε πολλὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του γραφόμενα θὰ διέφευγον βεβαίως τὴν προσοχήν του. Ὡς αὐτῶς ἐὰν ἀπησχόλει ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον γραμματέων, σκοπὸν ἔχοντων νὰ ἐρευνῶσι τὰς ἐφημερίδας καὶ ἀποσπῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ἄρθρα, πάλιν δὲν θὰ ἔμενε περισσότερον εὐχρησθημένος διότι δὲν θὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του τὸν ἀταίτούμενον χρόνον νὰ ἀναγινώσκη τὴν σωρείαν τῆς ὕλης, ἣν θὰ τῷ ἐνεχειρίζον οὗτοι καθ' ἑκάστην. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὅμως θέλει εἰδήσεις, καὶ τοιαύτας ἀρύεται ἀφθονωτέρας καὶ σπουδαιότερας παντὸς ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ ἐκ τῆς «Αὐτοκρατορικῆς Ἐπιθεωρήσεως.»

Ἡ σύνταξις τῆς ἐφημερίδας ταύτης εἶνε τόσο μοναδικὴ ὅσον καὶ ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐκπληροῖ. Τὸ Αὐτοκρατορικὸν γραφεῖον τῶν εἰδήσεων ὅπερ εἶνε σχεδὸν διαμέρισμα τοῦ Κράτους, ἐκδίδει αὐτὴν ἀντὶ 200000 φράγκων ἐτησίως. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου, ὅστις τυγχάνει ἐπίσημος Κυβερνητικὸς ὑπάλληλος βοηθεῖται ὑπὸ διαφόρων ὑποδιευθυντῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ὑποβοηθεῖται καὶ αὐτὸς ὑπὸ σώματος ἡσκημένων γραμματέων.

Ὅταν οἱ τελευταῖοι οὗτοι περατοῦσι τὸ ἔργον των, ἡ ἐφημερίς ἐγχειρίζεται εἰς ἀριθμὸν τινα διαπρεπῶν καλλιγράφων, ἔργων τῶν ὁποίων εἶνε νὰ δίδωσιν εἰς αὐτὴν τοὺς τελειοτέρους χαρακτῆρας.

Ἡ ἐργασία ἀρχεται πρὸ τῆς ἡοῦς, ὅτε

δηλ. καταφθάνει τὸ κομίζον τὰς ἐξωτερικὰς ἐφημερίδας τραῖνον. Εἰσάγονται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ταξινομοῦνται κατὰ χώρας καὶ ἔθνη. Ἐκεῖ εὐρίσκει τις ἐγκρίτους καὶ πάσης γλώσσης Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ἐπίσης δὲ διάφορα Αὐστριακὰ φύλλα δευτερευούσης ἀξίας ἀντιπροσωπεύοντα τὰς διαφόρους διαλέκτους τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀφοῦ τακτοποιηθῇ ὁ πλόκος σωρὸς τῶν ἐφημερίδων, οἱ γραμματεῖς ἐπιλαμβάνονται τοῦ ἔργου των. Ἐκαστὴ ἐφημερίς ἐξετάζεται μετὰ προσοχῆς, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ μνείᾳ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογενείας φέρεται, γραμμὴ τις διὰ κυανοῦ μολυβδοκονδύλλου ἐπὶ τοῦ ποιούντος τὴν μνείαν ἄρθρου, καὶ τίθεται κατὰ μέρος ἡ ἐφημερίς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ἐντεταλμένοι τὴν ἀνάγνωσιν περατοῦσι τὸ ἔργον των, μεθ' ὃ αἱ σεσημασμέναι ἐφημερίδες ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ὑποδιευθυντάς, οἵτινες ἀναγινώσκουσι τὰ ἄρθρα μετὰ προσοχῆς καὶ ἐμβριθύουσιν εἰς αὐτὰ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον.

Εἶνε ἀνάγκη, βεβαίως, νὰ μεταφρασθῶσιν ὅλα τὰ ξένα ἄρθρα εἰς τὴν Γερμανικὴν, ἐπεὶδὴ εἰς τοιαύτην γλῶσσαν γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνασταλῇ, ἐπεὶδὴ αἱ ξένα κρίσεις ἀποτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον μέρος ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει.

Περατουμένης τέλος καὶ τῆς ἐργασίας ταύτης ἐῖκειται καὶ ἡ τελευταία ἐπιχειρήσις εἰς τὴν σύνταξιν τῆς παραδόξου ταύτης ἐφημερίδος. Ἡ νῦν εἶνε προκεχωρηκυῖα, καὶ ὅμως ἡ ἐφημερίς πρέπει νὰ ᾔη ἐτοιμία κατὰ τὰς 2 π. μ. Ἀνθρωποὶ τελειῶσι ἐν τῇ γραφικῇ ἐξησκημένοι ἀποτελειοῦσι τὸ ἔργον. Παράλαμβάνουσι τὰ σταχυολογηθῆναι ἄρθρα καὶ κάμνουσι τρία ἀντίγραφα — ἓν διὰ τὸν Αὐτοκράτορα, ἕτερον διὰ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργόν, καὶ τρίτον διὰ τὸν Μυστικὸν σύμβουλον τοῦ Κράτους. Τέταρτον ἀντίγραφον οὐδέποτε γίνεται, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν ἐκείνων οὐδὲν ἐν βλέμμει ἐπιτρέπουσι νὰ ρίψῃ

πᾶς ἄσχετος μετὰ τοῦ γραφείου. Τὸ διὰ τὸν Αὐτοκράτορα προωρισμένον ἀντίγραφον γίνεται ἐπὶ ὠραίου λινοῦ χάρτου καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πρώτης σελίδος ὑπάρχει τελείως ἐξεργασμένος ὁ τίτλος, «*Journal-Revue Für Sie Majestraden Kaiser*»

Συνήθως ἡ ἐφημερίς αὕτη περιλαμβάνει ἀπὸ 16 ἕως 20 σελίδας· εἰς ὁμαλὺς ὁμῶς καιροὺς, ὅτε αἱ ἐπικρίσεις σπανίζουσιν, αἱ σελίδες περιορίζονται εἰς τὰς 4 ἢ 5. Εἶναι τακτικὴ ἡ συνήθεια τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ ἀναγινώσκῃ τὴν «*Επιθεώρησιν*» εὐθὺς ὡς ἐγείρεται ἐκ τοῦ ὕπνου οὐδεὶς δὲ μονάρχης ἐν Εὐρώπῃ ἐγείρεται ἐνωρίτερον αὐτοῦ.—καὶ ἐὰν ἄρθρον τι εἴνε ἐκτάκτου σπουδαιότητος, προσκαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν του εἰς διάσκεψιν ἐπὶ τούτου. Ἀναγινώσκει τὴν ἐφημερίδα ἀπ' ἀρχῇ μέχρι τέλους, καὶ οὕτω μακροχρόνως καθ' ἑκάστην πῶς θεωρεῖται αὐτός τε καὶ ἡ Κυβέρνησις του ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων τῆς γῆς. Τὰ ἄρθρα δύνα ὅν νὰ ᾔνε παλαιὰ, ἐπειδὴ κατὰ γενικὸν κανόνα γίνονται παλαιὰ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, δι' αὐτὸν ὁμῶς εἶνε νέα, καὶ μείζονος ἄλλων τινῶν σπουδαιότητος.

Εὐνόητον ὅτι ποθεῖ τὴν «*ἀλήθειαν*», ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐκτός τῆς ἀλήθειας», ἀδιάφορον πόσον βάνουτος καὶ ἐχθρική ἐνδεχόμενον νὰ ᾔνε. Αἱ ἐγγῶριοι ἐφημερίδες, πολλάκις δριμεῖς περισέχον κατὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος πρακτικῆς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου μετὰ τρόμου ἀνεγίνωσκεν αὐτάς, πλὴν ἐπόμενος ταῖς διαταγαῖς τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ φοβούμενος μὴ ἐπισημάνῃ, ἐσημεῖον ταύτας ἐν τῇ ἐφημερίδι, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τὰς ἀνεγίνωσκε κακτερικῶς.

Ἀπεγνωσμένοι αὐτὸ τοῦτο προσπαθεῖν κατεβλήθησαν πλέον ἢ ἅπαξ κατ' ἰδιωτῶν, ὅπως ἀποκτήσωσι φύλλον τι τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐφημερίδος. Ἐστάθη ἀδύνατον.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ.

Γ' Τὰ ὑποθαλάσσια ἄνθη

Ἐν ταῖς ἐγκάτοις τῆς ὑδρογείου ἡ θάλασσα εἶναι πλήρης ζωῆς. Ἀλλόκοτοι τὸ σχῆμα πλὴν χερσέντες θάμνοι, αἱ γοργονίαι, αἱ ἱσίδες, ἀναπτύσσουσι τὰ πλούσια ριπιδοειδῆ τῶν φυλλώματ'· τὸ κοράλλιον ἀναπετάννυσσι τοὺς ἐρυθροχρούς του βραχίονας ὑπὸ τὰ κύματα.

Ἐγγὺς τῶν διαγελωσῶν ποικιλοχρῶν πρασιῶν ἄρχονται τὰ λιθόφυτα, ἀνατείνοντα πολυπληθεῖς βραχίονας ὑπερύψω χιονώδεις κεχρωματισμένους χοιρᾷ παρεμφέρει τῇ τῶν ῥοδακινεῶν καὶ μηλεῶν.

Οἱ λειμῶνες καὶ τὰ δάση μας φαίνονται ἔρημα καὶ κενὰ παραβαλλόμενα πρὸς τὰ τῆς θαλάσσης. Ἐκατομμύρια φυτῶν μαλακασάρκων καὶ πηγματωδῶν παραδόξων σχηματῶν καὶ ζῶα ὅμοια πρὸς φυτὰ οἰκοῦσι τὰς ἀχανεῖς ταύτας ὑδατοσκεπεῖς π. διὰ δας.

Ἡ θαλάσσις ἀνεμώνη ἐπιδείκνυσσι τὸ ὠχρέυθρον ἢ τὸ πρὸς ἀστέρα ἐκ γρανίτου κυάνῳ πεποικιλμένον προσόμοιον ἄνθος τῆς, καὶ εἶτα, μόλις ἐξέλθῃ τοῦ κάλυκος τῆς ἀνεμώνη νέα, διαλύεται καὶ ἐξερπνίζεται.

Μεῖζων ἔτι παρατηρεῖται ποικιλία ἐν τῇ ἀλκυονίδι ἀπαντῶσῃ ὑπὸ πᾶσαν μορφὴν καὶ πᾶσαν χοιρᾷ· ἀναπτύσσεται αὕτη ἐν σχήματι ριπιδίου, αἰμασιᾶς θαμνοειδοῦς ἢ στοργγυλοῦται ἐν εἶδει κομφῆς κακλάθου.

Ὅταν κύψῃτε ἄνωθεν ἀλιτενοὺς τινοὺς ἐκτάσεως παρατηρεῖτε ὑπὸ τὸ ὕδωρ τὸν βυθὸν τοῦ τάπητος, πρασινίζοντα ἐκ τῶν ἀστραίων καὶ τῶν ἀκτινωτῶν, τὰς πρὸς χιονοσφαιρίδια ὁμοιολογῶσας φουγγίνας (fungies) τοὺς λαμπροχρῶμους μεανδρίτας.

Ὑπεράνω τοῦ ὑποβρυχίου τούτου κόσμου, αἱ μεγαλοπρεπεῖς γοργονίαι καὶ αἱ δεινῶδεις ἱσίδες, κυμαίνονται ὡς ἰτέαι ἢ ταλαντεύονται ὡς φοίνικες σχηματί-